

Euroopan unionin virallinen lehti

C 201

47. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

7. elokuuta 2004

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuimien	
	TUOMIOISTUIMEN	
2004/C 201/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (täysistunto) 22 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-42/01, Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Yrityskeskittymien valvonta yhteisössä – Neuvoston asetuksen N:o 4064/89 21 artiklan 3 kohta – Jäsenvaltioiden toimesta tapahtuva oikeutettujen etujen suojaaminen – Komission toimivalta) 1	1
2004/C 201/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-30/02 (Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Recheio — Cash & Carry SA vastaan Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas (Perusteettoman edun palauttaminen – Kanteen nostamiselle asetettu 90 päivän määräaika – Tehokkuusperiaate) 1	1
2004/C 201/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 24 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-49/02 (Bundespatentgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Heidelberger Bauchemie GmbH (Tavaramerkit – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 89/104/ETY – Merkit, jotka voivat muodostaa tavaramerkin – Väriyhdistelmät – Sininen ja keltainen väri tiettyjä rakennusalan tavaroita varten) 2	2
2004/C 201/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-119/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 91/271/ETY 3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 5 artiklan 2 kohta – Yhdyskuntajätteiden johtaminen haavoittumiselle alttiille alueelle – Viemäröintijärjestelmän puuttuminen – Kyseisen direktiivin 4 artiklassa säädettyä biologista käsittelyä tehokkaamman käsittelyn puuttuminen) 2	2
2004/C 201/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 24 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-212/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivit 89/665/ETY ja 92/13/ETY – Puutteellinen täytäntöönpano – Velvollisuus säätää julkisia hankintoja koskevassa lainsäädännössä menettelyistä, joka antaa kaikille hylättyjen tarjousten tekijöille mahdollisuuden saada hankintapäätös kumottua) 3	3

FI

2004/C 201/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 24 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-278/02 (Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreichin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Herbert Handlbauer GmbH (Maatalous – Yhteinen markkinajärjestely – Naudanliha – Vientituki – Perusteettomasti saatujen määrien palauttaminen – Sääntöjenvastaisuuksien seuraamukset – Asetuksen N:o 2988/95 3 artikla – Välitön oikeusvaikutus – Vanhentumisaika – Vanhentumisen keskeytyminen)	4
2004/C 201/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 24 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-350/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Henkilötietojen käsittely ja yksityisyyden suoja televiestinnän alalla – Direktiivin 97/66/EY 6 ja 9 artikla – Edellytys, jonka mukaan moitteet on esitettävä yksityiskohtaisesti perustellussa lausunnossa)	4
2004/C 201/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 24 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-421/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 85/337/ETY – Puutteellinen täytäntöönpano)	5
2004/C 201/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-439/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Meriliikenne – Direktiivi 95/21/EY – Merten turvallisuus – Satamavaltioiden suorittama alustarkastus – Liian vähän tarkastuksia)	5
2004/C 201/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-99/03 Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 2000/52/EY – Jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuus – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	6
2004/C 201/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-302/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 1999/22/EY – Luonnonvaraisten eläinten pitäminen eläintarhassa – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	6
2004/C 201/12	Asia C-182/04: Symvoulio tis Epikrateiasin 3.3.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ELMEKA N.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon (talousministeri)	7
2004/C 201/13	Asia C-183/04: Symvoulio tis Epikrateiasin 3.3.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ELMEKA N.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon (talousministeri)	7
2004/C 201/14	Asia C-204/04: Euroopan yhteisöjen komission 7.5.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	7
2004/C 201/15	Asia C-217/04: Yhdistyneen kuningaskunnan 24.5.2004 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	8
2004/C 201/16	Asia C-224/04: Tribunale di Gorizian 7.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea vastaan Agenzia per le erogazioni in Agricoltura –AGEA ja Cospalat Friuli Venezia Giulia	9

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 201/17	Asia C-229/04: Hanseatisches Oberlandesgericht Bremenin 27.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Crailsheimer Volksbank eG vastaan Klaus Conrads, Frank Schulzke ja Petra Schulzke-Lösche ja Joachim Nitschke	9
2004/C 201/18	Asia C-230/04: Euroopan yhteisöjen komission 2.6.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	9
2004/C 201/19	Asia C-231/04: Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 23.2.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole, Consorzio Friulvini S.C.a.r.l, ja Cantina Sociale di Ramuscello eS. Vito S.C.a. vastaan Ministero per le politiche agricole e forestali ja Regione di Veneto	10
2004/C 201/20	Asia C-233/04: Arbeitsgericht Düsseldorfin 5.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gül Demir vastaan Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG	11
2004/C 201/21	Asia C-235/04: Euroopan yhteisöjen komission 4.6.2004 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	11
2004/C 201/22	Asia C-237/04: Tribunale di Cagliariin 14.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Enirisorse S.p.A. vastaan Sotacarbo S.p.A.	12
2004/C 201/23	Asia C-250/04: Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	12
2004/C 201/24	Asia C-251/04: Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	13
2004/C 201/25	Asia C-252/04: Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	13
2004/C 201/26	Asia C-253/04: Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	13
2004/C 201/27	Asia C-254/04: Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	14
2004/C 201/28	Asia C-258/04: Cour du travail de Liègen 7.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Office national de l'emploi vastaan Ioannis Ioannidis	14
2004/C 201/29	Asia C-262/04: Euroopan yhteisöjen komission 23.6.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	14
2004/C 201/30	Asia C-263/04: Euroopan yhteisöjen komission 24.6.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	15
2004/C 201/31	Asia C-276/04: Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etiennen 5.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa S.A.S. Bricorama France vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC	15
2004/C 201/32	Asian C-258/03 poistaminen rekisteristä	15
2004/C 201/33	Asian C-382/03 poistaminen rekisteristä	15

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

2004/C 201/34	Tuomareiden jakaminen jaostoihin	16
2004/C 201/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 25 päivänä toukokuuta 2004 asiassa T-69/03, W. vastaan Euroopan parlamentti (Henkilöstö – Uudelleenasettautumiskorvaus – Asuinpaikan käsite – Näyttö)	16
2004/C 201/36	Asia T-167/04: Asklepios Kliniken GmbH:n 13.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	16
2004/C 201/37	Asia T-177/04: easyJet Airline Company Limitedin 14.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	17
2004/C 201/38	Asia T-178/04: MPS Group Inc:n 17.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	17
2004/C 201/39	Asia T-179/04: Siegfried Krahl 17.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	18
2004/C 201/40	Asia T-186/04: Spa Monopole, Compagnie Fermière de Span 25.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	18
2004/C 201/41	Asia T-187/04: DJ (*) 19.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	19
2004/C 201/42	Asia T-190/04: Société Freixenet S.A:n 24.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	20
2004/C 201/43	Asia T-191/04: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG:n 27.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	20
2004/C 201/44	Asia T-194/04: Bavarian Lager Companyn 27.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	21
2004/C 201/45	Asia T-202/04: Madaus Aktiengesellschaftin 27.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	22
2004/C 201/46	Asia T-207/04: Italian tasavallan 4.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	23
2004/C 201/47	Asia T-209/04: Espanjan kuningaskunnan 10.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2004/C 201/48	Asia T-210/04: Andreas Mausolf 1.6.2004 Europolia vastaan nostama kanne	24

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2004/C 201/49

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti*

EUVL C 190, 24.7.2004 25

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(täysistunto)

22 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-42/01, Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Yrityskeskittymien valvonta yhteisössä — Neuvoston asetuksen N:o 4064/89 21 artiklan 3 kohta — Jäsenvaltioiden toimesta tapahtuva oikeutettujen etujen suojaaminen — Komission toimivalta)

(2004/C 201/01)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-42/01, Portugalin tasavalta (asiamiehinään L. I. Fernandes ja L. Duarte, avustajanaan Marques Mendes), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään P. Oliver ja M. França), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 21 artiklan mukaisesta menettelystä 22 päivänä marraskuuta 2000 tehdyn komission päätöksen K(2000) 3543 lopullinen-PT (asia COMP/M.2054 — Secil/Holderbank/Cimpor), yhteisöjen tuomioistuin (täysistunto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit A. La Pergola, R. Schintgen, N. Colneric ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 22.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään.

2) Portugalin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 7.4.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

17 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-30/02 (Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Recheio — Cash & Carry SA vastaan Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas ⁽¹⁾

(Perusteettoman edun palauttaminen — Kanteen nostamiselle asetettu 90 päivän määräaika — Tehokkuusperiaate)

(2004/C 201/02)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-30/02, jonka Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa (Portugali) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Recheio — Cash & Carry SA vastaan Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas, Ministério Públicon osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun perusteettoman edun palautusta koskevan yhteisön oikeuden tulkinnasta, YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. La Pergola, S. von Bahr (esittelevä tuomari), R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 17.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen vastaista ei ole vahvistaa 90 päivän preklusivinen määräaika, joka alkaa kulua maksun vapaahetvoisen suoritusajan päättymisestä, kun on kyse yhteisön oikeuden vastaisesti kannetun maksun palauttamista koskevasta vaatimuksesta.

⁽¹⁾ EYVL C 97, 20.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

24 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-49/02 (Bundespatentgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Heidelberger Bauchemie GmbH ⁽¹⁾

(Tavaramerkit — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 89/104/ETY — Merkit, jotka voivat muodostaa tavaramerkin — Väriyhdistelmät — Sininen ja keltainen väri tiettyjä rakennusalan tavaroita varten)

(2004/C 201/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-49/02, jonka Bundespatentgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Heidelberger Bauchemie GmbH, ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston ensimmäisen direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 2 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 24.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

Sellaiset värit tai väriyhdistelmät, jotka halutaan rekisteröidä tavaramerkeiksi abstraktissa ja ääriivottomassa muodossa ja joiden värisävyt on täsmennetty sanallisesti ja esittämällä värimalli sekä nimetty tarkoin kansainvälisesti hyväksytyyn väriluokittelujärjestelmän mukaisesti, voivat muodostaa tavaramerkin jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 2 artiklassa tarkoitetussa mielessä, jos

- osoitetaan, että kyseiset värit tai väriyhdistelmät esiintyvät käytöyhteydessään todellakin merkkinä, ja jos
- rekisteröintihakemukseen sisältyy systemaattinen sommitelma, jossa kyseessä olevat värit on yhdistetty keskenään ennalta määrättyllä ja muuttumattomalla tavalla.

Vaikka väriyhdistelmä täyttäisi direktiivin 2 artiklassa asetetut tavaramerkkikelpoisuutta koskevat edellytykset, tavaramerkkien rekisteröimi-

seen toimivaltaisen viranomaisen on tämän lisäksi tutkittava, täyttääkö kyseinen yhdistelmä muut edellytykset, joista säädetään erityisesti samaisen direktiivin 3 artiklassa, jotta se voitaisiin rekisteröidä tavaramerkiksi rekisteröintiä hakeneen yrityksen tavaroita tai palveluita varten. Tutkimuksessa on otettava huomioon kaikki kyseiseen tapaukseen liittyvät seikat, joihin kuuluu tilanteesta riippuen sen merkin käyttö, jonka rekisteröintiä tavaramerkiksi haetaan. Tällaisessa tutkimuksessa on myös otettava huomioon yleinen etu, jonka mukaan sen tyyppisiä tavaroita tai palveluja, joita varten rekisteröintiä on haettu, tarjoavien toisten toimijoiden mahdollisuutta käyttää värejä ei saa aiheettomasti rajoittaa.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

24 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-119/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivin 91/271/ETY 3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 5 artiklan 2 kohta — Yhdyskuntajätteiden johtaminen haavoittumiselle altuille alueille — Viemäröintijärjestelmän puuttuminen — Kyseisen direktiivin 4 artiklassa säädettyä biologista käsittelyä tehokkaamman käsittelyn puuttuminen)

(2004/C 201/04)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-119/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Valero Jordana ja M. Konstantinidis), vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehenään E. Skandalou), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (EYVL L 135, s. 40), sellaisena kuin se on muutettuna 27.2.1998 annetulla komission direktiivillä 98/15/EY (EYVL L 67, s. 29), 3 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia

toimia Thrasio Pedion alueen yhdyskuntajätevesien viemäröinti-järjestelmän rakentamiseksi ja koska se ei ole huolehtinut siitä, että kyseisen alueen yhdyskuntajätevedet ennen niiden johtamista Eleusisin lahden haavoittumiselle alttiille alueelle käsitellään biologista käsittelyä tehokkaammin, yhteisöjen tuomioistu-in (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 24.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 27.2.1998 annetulla komission direktiivillä 98/15/EY, 3 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 5 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimia Thrasio Pedion alueen yhdyskuntajätevesien viemäröinti-järjestelmän rakentamiseksi ja koska se ei ole huolehtinut siitä, että kyseisen alueen yhdyskuntajätevedet ennen niiden johtamista Eleusisin lahden haavoittumiselle alttiille alueelle käsitellään biologista käsittelyä tehokkaammin.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

24 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-212/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 89/665/ETY ja 92/13/ETY — Puutteellinen täytäntöönpano — Velvollisuus säätää julkisia hankintoja koskevassa lainsäädännössä menettelyistä, joka antaa kaikille hylättyjen tarjousten tekijöille mahdollisuuden saada hankintapäätös kumottua)

(2004/C 201/05)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-212/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Nolin, avustajanaan R. Roniger), vastaan Itävallan tasa-

valta (asiamiehenään C. Pesendorfer ja M. Fruhmann), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (EYVL L 395, s. 33) 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan eikä vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY (EYVL L 76, s. 14) 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska Salzburgin, Steiermarkin, Ala-Itävallan ja Kärntenin osavaltioiden Landesvergabegesetz-nimisissä laeissa (alueelliset lait julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekemisestä) ei kaikissa tapauksissa säädetä muutoksenhakumenettelyä, joka antaisi hylätyn tarjouksen tekijälle mahdollisuuden saada hankintapäätös kumottua, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: M. Poiares Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 24.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan eikä vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisia velvoitteitaan siltä osin kuin Salzburgin, Steiermarkin, Ala-Itävallan ja Kärntenin osavaltioiden Landesvergabegesetz-nimisissä laeissa (alueelliset lait julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekemisestä) ei kaikissa tapauksissa säädetä muutoksenhakumenettelyä, joka antaisi hylättyjen tarjousten tekijöille mahdollisuuden saada hankintapäätös kumottua.

- 2) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 180, 27.7.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

24 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-278/02 (Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreichin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Herbert Handlbauer GmbH ⁽¹⁾

(Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Naudanliha — Vientituki — Perusteettomasti saatujen määrien palauttaminen — Sääntöjenvastaisuuksien seuraamukset — Asetuksen N:o 2988/95 3 artikla — Välitön oikeusvaikutus — Vanhentumisaika — Vanhentumisen keskeytyminen)

(2004/C 201/06)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-278/02, jonka Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, jonka on pannut vireille Herbert Handlbauer GmbH, ennakkoratkaisun Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) 3 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 24.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohta on välittömästi sovellettava jäsenvaltioissa, myös maataloustuotteiden vientitukien alueella, koska alakohtaista yhteisön säännöstöä lyhyemmästä — ei kuitenkaan kolmea vuotta lyhyemmästä — vanhentumisajasta tai kansallista säännöstöä pidemmästä vanhentumisajasta ei ole annettu.
- 2) Asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa on tulkittava siten, että kyseessä olevalle yritykselle tehty ilmoitus tullitarkastuksesta on saman artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vanhentumisajan katkaiseva sääntöjenvastaisuutta koskeva tutkinta- tai menettelytoimi vain sillä edellytyksellä, että toimenpiteet, joihin sääntöjenvastaisuutta koskevat epäilyt kohdistuvat, on rajattu ilmoituksessa riittävän täsmällisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 23.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

24 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-350/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Henkilötietojen käsittely ja yksityisyyden suoja televiestinnän alalla — Direktiivin 97/66/EY 6 ja 9 artikla — Edellytys, jonka mukaan moitteet on esitettävä yksityiskohtaisesti perustelussa lausunnossa)

(2004/C 201/07)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa C-350/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Shotter ja W. Wils), vastaan Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään S. Terstal), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut henkilötietojen käsittelyä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY (EYVL 1998, L 24, s. 1) 6 ja 9 artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 24.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15.12.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se on puutteellisesti täytäntöönpannut sen 6 artiklan siten, että Wet houdende regels inzake de telecommunicatien (televiestintälaki) 11.5 §:n 1 momentissa viitataan yleiseen hallintotoimenpiteeseen, jota ei ole ilmoitettu Euroopan yhteisöjen komissiolle, ja siten, että televiestintälain 11.5 §:n 3 momentissa mainittuja täytäntöönpanosäännöksiä ei ole ilmoitettu komissiolle, ja koska se on puutteellisesti täytäntöönpannut kyseisen direktiivin 9 artiklan.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Alankomaiden kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, minkä lisäksi se velvoitetaan korvaamaan kolme neljäsosaa komission oikeudenkäyntikuluista.
- 4) Komissio vastaa muilta osin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 323, 21.12.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

24 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-421/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 85/337/ETY — Puutteellinen täytäntöönpano)

(2004/C 201/08)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-421/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään X. Lewis) vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään Ph. Ormond), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40), sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY (EYVL L 73, s. 5), mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin liitteessä II olevan 1 kohdan b ja c alakohdassa lueteltujen hankkeiden osalta tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuimelle (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit R. Schintgen ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 24.6.2004 tuomion, jonka tuomiolausuma on seuraava:

- 1) Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 anne-

tulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole Skotlannissa ja Pohjois-Irlannissa antanut tämän direktiivin 4 artiklan 2 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä direktiivin liitteessä II olevan 1 kohdan c alakohdassa lueteltujen hankkeiden osalta tai koska se ei ole ilmoittanut tässä tarkoituksessa Englannissa ja Walesissa toteutetuista toimenpiteistä komissiolle.

- 2) Yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 7, 11.1.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-439/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Meriliikenne — Direktiivi 95/21/EY — Merten turvallisuus — Satamavaltioiden suorittama alustarkastus — Liian vähän tarkastuksia)

(2004/C 201/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-439/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K. Simonsson ja W. Wils) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään G. de Bergues ja P. Boussaroque), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY (EYVL L 157, s. 1) 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole tehnyt vuosittain sellaista määrää tarkastuksia, joka vastaa ainakin 25:tä prosenttia niiden yksittäisten alusten määrästä, jotka ovat käyneet sen satamissa vuonna 1999 ja vuonna 2000, yhteisöjen tuomioistuimelle (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 22.6.2004 tuomion, jonka tuomiolausuma on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole tehnyt vuosittain sellaista määrää tarkastuksia, joka vastaa ainakin 25:tä prosenttia niiden yksittäisten alusten määrästä, jotka ovat käyneet sen satamissa vuonna 1999 ja vuonna 2000.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 19, 25.1.2003.

kirjaaja: R. Grass, on antanut 17.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

1) Irlanti ei ole noudattanut jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/52/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Irlanti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 101, 26.4.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

17 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-99/03 Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/52/EY — Jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuus — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 201/10)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-99/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Flett) vastaan Irlanti (asiamiehenään D. O'Hagan), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/52/EY (EYVL L 193, s. 75) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut komissiolle mainituista toimenpiteistä, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: A. Tizzano,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

10 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-302/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 1999/22/EY — Luonnonvaraisten eläinten pitäminen eläintarhassa — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 201/11)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-302/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. van Beek ja R. Amorosi), vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan G. de Bellis), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten eläinten pitämisestä eläintarhassa 29 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/22/EY (EYVL L 94, s. 24) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja K. Lenaerts, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 10.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten eläinten pitämistä eläintarhassa 29 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/22/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 213, 6.9.2003.

Symvoulia tis Epikrateiasin 3.3.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ELMEKA N.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon (talusministeri)

(Asia C-182/04)

(2004/C 201/12)

Symvoulia tis Epikrateias on pyytänyt 3.3.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.4.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa ELMEKA N.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon (talusministeri) seuraaviin kysymyksiin:

Ennakkoratkaisukysymykset ja niiden perustelut ovat muuten samat kuin asiassa C-181/04, mutta verotuskausi on 1.1.—31.12.1995, kun taas asiassa C-181/04 verotuskausi on 1.1.—31.12.1996.

Symvoulia tis Epikrateiasin 3.3.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ELMEKA N.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon (talusministeri)

(Asia C-183/04)

(2004/C 201/13)

Symvoulia tis Epikrateias on pyytänyt 3.3.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.4.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa ELMEKA N.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon (talusministeri) seuraaviin kysymyksiin:

Ennakkoratkaisukysymykset ja niiden perustelut ovat muuten samat kuin asiassa C-181/04, mutta verotuskausi on 1.1.—31.12.1994, kun taas asiassa C-181/04 verotuskausi on 1.1.—31.12.1996.

Euroopan yhteisöjen komission 7.5.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-204/04)

(2004/C 201/14)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.5.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamies Nicola Yerrell ja oikeudellisessa yksikössä kansallisten virkamiesten vaihdon puitteissa toimiva Arbeitsgerichtin tuomari Horstpeter Kreppel, prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaateetta, sellaisena kuin se on vahvistettuna direktiivin 76/207/ETY (¹) 1, 2 ja 5 artiklassa ja UNICEn, CEEP:n ja EAY:n tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta annetun neuvoston direktiivin 97/81/EY (²) liitteessä olevassa 4 kohdassa, koska se syrjii välillisesti naisia, jotka muodostavat ylivoimaisen osan Saksan julkishallinnossa alle 18 tunnin työviikkoa tekevästä osa-aikatyöntekijöistä koska,

a) Bundespersonalvertretungsgesetzin (julkishallinnon henkilöstön edustamista koskeva liittovaltion laki) 14 §:n 2 momentin ja tätä säännöstä vastaavien osavaltioiden säännösten mukaan sellaisia osa-aikaisia työntekijöitä

- Baijerin
- Berliinin
- Bremenin
- Hessenin osavaltioissa

jotka säännönmukaisesti työskentelevät vähemmän kuin 18 tuntia viikossa, tai

b) työntekijöitä

- Mecklenburg-Vorpommerin
- Saksin
- Schleswig-Holsteinin
- Thüringenin osavaltioissa

jotka työskentelevät vähemmän kuin puolet säännönmukaisesta viikkotyöajasta,

c) työntekijöitä

- Baden-Württembergin
- Brandenburgin
- Rheinland-Pfalzin
- Saksi-Anhaltin osavaltioissa

jotka työskentelevät vähemmän kuin kolmanneksen säännönmukaisesta viikkotyöajasta,

d) työntekijöitä Nordrhein-Westfalenin osavaltiossa,
jotka työskentelevät vähemmän kuin 2/5 säännönmukaisesta viikkotyöajasta, ja

e) Ala-Saksin osavaltiossa

osa-aikatyötä tekeviä työntekijöitä, jotka vuoden kuluessa työskentelevät enintään kahden kuukauden ajan vähemmän kuin 15 tuntia viikossa,

ei voida valita henkilöstön edustuselimiini.

2. Velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Säännönmukaisesti vähemmän kuin 18 tuntia viikossa työskentelevien (tuntimäärä on joissakin osavaltioissa hieman alhaisempi) julkishallinnon osa-aikaisten työntekijöiden sulkeminen pois liittovaltion ja lähes kaikkien osavaltioiden työntekijöiden edustuselimestä merkitsee naisten välillistä syrjintää, koska he muodostavat ylivoimaisen osuuden osa-aikatyötä tekevästä työntekijöistä. Kyseessä on kantajan mukaan siten direktiivin 76/207/EY rikkominen. Lisäksi tällainen sääntely ei ole yhteensopeltuva myöskään direktiivin 97/81/EY kanssa, koska sen mukaan osa-aikaisia työntekijöitä ei saada kohdella epäedullisemmin kuin täyttä työaikaa tekeviä, jollei erilainen kohtelu ole objektiivisista syistä perusteltua.

Edustuselimiiniin valitsemisen poissulkemiselle ei kuitenkaan ole olemassa objektiivisia perusteita. Kyseessä olevan henkilöstön rajoitettua läsnäoloa työpaikalla voitaisiin tasata joustavilla työajoilla ja modernilla kommunikaatiotekniikalla. Vastaavaa rajoitusta valituksi tulemiselle ei ole Betriebsverfassungsgesetzissä, joka koskee henkilöstön edustajien valintaa henkilöstöneuvostoihin yksityisissä yrityksissä. Tällaisilla edustajilla on sama tehtävä kuin julkishallinnon henkilöstön edustajilla. Poissuljetun ryhmän edustus on välttämätöntä henkilöstön edustajien elimissä kysymyksessä olevien henkilöiden erityisten intressien vuoksi, jotka muuten jäävät ottamatta huomioon.

(¹) EYVL L 39, s. 40.

(²) EYVL L 14, s. 9.

Yhdistyneen kuningaskunnan 24.5.2004 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-217/04)

(2004/C 201/15)

Yhdistynyt kuningaskunta on nostanut 24.5.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia ja

Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Mark Bethell, avustajinaan Lord Goldsmith, QC, Her Majesty's Attorney General, Nicholas Paines, QC, ja Tim Ward, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

— toteaa, että Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston perustamisesta 10 päivänä maaliskuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 460/2004 (¹) on mitätön;

— velvoittaa Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Riitautetulla asetuksella (asetus (EY) N:o 460/2004; jäljempänä asetus) perustetaan Euroopan verkko- ja tietoturvavirasto (jäljempänä virasto), jonka tehtävänä on antaa asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa verkko- ja tietoturva-asioita koskevaa opastusta, neuvontaa ja apua komissiolle, jäsenvaltioille ja liikemaailmalle. Yhdistynyt kuningaskunta kannattaa tämän viraston perustamista, mutta väittää, ettei EY 95 artikla ole asianmukainen oikeudellinen perusta tälle. Asetus koskee kokonaan viraston perustamista yhteisön toimielimenä. Siinä säädetään viraston tavoitteista ja tehtävistä sekä sen johdosta, organisaatiosta ja työohjelmasta. Lisäksi siinä säädetään viraston talousarviosta, oikeudellisesta asemasta, erioikeuksista ja vapauksista sekä työkielistä. Asetuksen säännösten vaikutukset toteutuvat kokonaan yhteisön toimielimiä koskevan oikeuden tasolla.

Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että EY 95 artiklassa annettu lainsäädäntövalta koskee kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistamista. Sen nojalla ei voida perustaa yhteisön toimielimiä tai antaa tehtäviä tällaisille toimielimille. Tällaiset asiat eivät kuulu kansallisen lainsäädännön alaan, ja yhteisön lainsäädännöllä, jolla perustetaan tällainen toimielin tai jolla annetaan sille tehtäviä, ei voida yhdenmukaistaa 95 artiklassa tarkoitettulla tavalla kansallista lainsäädäntöä.

Millään asetuksen säännöksistä ei lähennetä edes välillisesti mitään kansallisen oikeuden säännöstä. Sitä vastoin asetuksessa säädetään nimenomaisesti, että virasto ei puutu kansallisten toimielinten toimivaltaan, ja viraston tavoitteet ja tehtävät on ilmaistu 1 artiklan 3 kohdassa siten, että ne eivät rajoita jäsenvaltioiden toimivaltaa.

Asetuksen säännökset eivät näin ollen kuulu parlamentille ja neuvostolle 95 artiklassa annettuun yhdenmukaistamista koskevaan toimivaltaan ja asianmukaisena oikeudellisena perustana tällaiselle toimenpiteelle voi siis olla ainoastaan EY 308 artikla.

(¹) EUVL L 77, 13.3.2004, s. 1

Tribunale di Gorizia 7.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea vastaan Agenzia per le erogazioni in Agricoltura –AGEA ja Cospalat Friuli Venezia Giulia

(Asia C-224/04)

(2004/C 201/16)

Tribunale di Gorizia on pyytänyt 7.4.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.5.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea vastaan Agenzia per le erogazioni in Agricoltura –AGEA ja Cospalat Friuli Venezia Giulia seuraavaan kysymykseen:

— Onko 31.3.1984 annetun asetuksen (ETY) N:o 856/84 ⁽¹⁾ 1 artiklaa ja 28.12.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 ⁽²⁾ 1—4 artiklaa tulkittava siten, että maitoa ja maitotuotteita koskevia lisämaksuja on pidettävä hallinnollisina seuraamuksina, ja siten, että tuottajille syntyy velvollisuus tällaisen lisämaksun suorittamiseen ainoastaan siinä tapauksessa, että heille osoitettujen tuotantokiintiöiden ylittäminen on ollut tarkoituksellista tai johtunut laiminlyönnistä?

⁽¹⁾ EYVL L 90, 1.4.1984, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

Hanseatisches Oberlandesgericht Bremenin 27.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Crailsheimer Volksbank eG vastaan Klaus Conrads, Frank Schulzke ja Petra Schulzke-Lösche ja Joachim Nitschke

(Asia C-229/04)

(2004/C 201/17)

Hanseatisches Oberlandesgericht Bremen, on pyytänyt 27.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Crailsheimer Volks-

bank eG vastaan Klaus Conrads, Frank Schulzke ja Petra Schulzke-Lösche ja Joachim Nitschke seuraaviin kysymyksiin:

1) Onko direktiivin 85/577/ETY ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan kanssa yhteensopeltuvaa, että kuluttajan oikeuksien, erityisesti peruuttamisoikeuden, ei katsota riippuvan ainoastaan siitä, onko kyseessä direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun kaltainen kotimyyntitilanne, vaan myös muista perusteista, kuten elinkeinonharjoittajan sopimuksen tekemiseen tietoisesti liittämästä kolmannelta osapuolelta tai kolmannen osapuolen kotimyyntitoimintaan liittyvästä elinkeinonharjoittajan laiminlyönnistä?

2) Onko direktiivin 85/577/ETY 5 artiklan 2 kohdan kanssa yhteensopeltuvaa, että kiinnitysluoton ottaja, joka on tehnyt lainasopimuksen kotimyyntitilanteessa ja on lisäksi kotimyyntitilanteessa saatu maksamaan lainattu summa tilille, joka ei käytännössä enää ole hänen määräämisvallassaan, joutuu peruuttamistapauksessa maksamaan lainasumman takaisin lainantajalle?

3) Onko direktiivin 85/577/ETY 5 artiklan 2 kohdan kanssa yhteensopeltuvaa, että jos kiinnitysluoton ottaja on peruuttamistapauksessa velvollinen maksamaan lainatun summan takaisin, hän ei voi maksaa sitä sopimuksessa ilmoitettuna maksuerien erääntymispäivinä, vaan se on maksettava välittömästi yhtenä summana?

4) Onko direktiivin 85/577/ETY 5 artiklan 2 kohdan kanssa yhteensopeltuvaa, että jos kiinnitysluoton ottaja on peruuttamistapauksessa velvollinen maksamaan lainatun summan takaisin, hänen on maksettava lainasta markkinakorko?

⁽¹⁾ EYVL L 372, s. 31.

Euroopan yhteisöjen komission 2.6.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-230/04)

(2004/C 201/18)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.6.2004 yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on G. Rozet, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuimien

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 39 artiklaa eikä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68⁽¹⁾ 7 artiklaa, koska se ei mahdollista Ranskassa sairaalan virkaan siirtyvien yhteisön kansalaisten toisen jäsenvaltion julkishallinnon palveluksessa saavuttaman työkokemuksen ja virkaiän huomioon ottamista,
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Jäsenvaltioilla on velvollisuus ottaa huomioon siirtotyöntekijöiden toisen jäsenvaltion palveluksessa vastaavissa työtehtävissä saavuttama työkokemus julkishallintonsa palvelukseen pääsyä, palkkaluokkaa ja virkaiän määrittelemistä varten samoilla ehdoilla, jotka koskevat niiden omissa järjestelmissä saavutettua virkaikää ja työkokemusta. Ranskassa voimassa olevat säännökset eivät mahdollista yhteisön kansalaisten toisen jäsenvaltion julkishallinnon palveluksessa hankkiman työkokemuksen ja virkaiän huomioon ottamista, kun he siirtyvät sairaalan virkaan Ranskassa.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2

**Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
23.2.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole, Consorzio Friulvini S.C.a.r.l, ja Cantina Sociale di Ramuscello eS. Vito S.C.a. vastaan Ministero per le politiche agricole e forestali ja Regione di Veneto**

(Asia C-231/04)

(2004/C 201/19)

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio on pyytänyt 23.2.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole, Consorzio Friulvini S.C.a.r.l, ja Cantina Sociale di Ramuscello eS. Vito S.C.a. vastaan Ministero per le politiche agricole e forestali ja Regione di Veneto seuraaviin kysymyksiin:

1. Voiko 16 päivänä joulukuuta 1991 tehty Euroopan yhteisöjen, sen jäsenvaltioiden ja Unkarin tasavallan välinen assosiaatiosopimus (EYVL L 347, 31.12.1993) olla lainmukainen, pätevä ja riittävä oikeudellinen perusta suomaan Euroopan yhteisöille toimivallan solmia 29 päivänä marraskuuta 1993 Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan välillä tehdyn viinien nimitysten vastavuoroista suojaa ja valvontaa koskevan sopimuksen (EYVL L 337, 31.12.1993), ja onko näin myös, kun otetaan huomioon vuonna 1991 tehdyn sopimuksen 65 artiklan 1 kohdan, yhteisen julistuksen nro 13 ja liitteessä XIII olevien 3, 4 ja 5 kohdan määräykset, joilla yksittäisten jäsenvaltioiden suvereenisuutta ja toimivaltaa on rajoitettu niiden omien maanviljelystuotteiden kansallisten maantieteellisten nimitysten suhteen, viininviljelytuotteet mukaan lukien, ja joilla suljetaan pois mahdollisuus siirtää tätä koskeva suvereenisuus ja toimivalta Euroopan yhteisöille?

2. Onko 29 päivänä marraskuuta 1993 Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan välillä tehty viinien nimitysten vastavuoroista suojaa ja valvontaa koskeva sopimus (EYVL L 337, 31.12.1993), jolla säännellään immateriaalioikeuksien alaan kuuluvien maantieteellisten nimitysten suojaa, myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen EY:n yksinomaista toimivaltaa koskeva lausunto nro 1/94 huomioiden, katsottava pätemättömäksi ja vaikutuksettomaksi yhteisön oikeudessa, koska Euroopan yhteisön yksittäiset jäsenvaltiot eivät ole sitä ratifioineet?

3. Jos edellisessä kohdassa mainittua vuoden 1993 sopimusta on pidettävä laillisena ja jos sitä voidaan kokonaisuudessaan soveltaa, onko tämän sopimuksen sopimusosapuolten välisestä (tämän sopimuksen liitteenä olevasta) kirjeenvaihdosta ilmenevää määräystä, jolla kielletään nimityksen Tocai käyttäminen Italiassa vuoden 2007 jälkeen, pidettävä pätemättömänä ja vaikutuksettomana, koska se on ristiriidassa niiden tämän sopimuksen määräysten kanssa, jotka koskevat homonyymisiä nimityksiä (ks. 4 artiklan 5 kohta ja sopimukseen liitetty pöytäkirja)?

4. Onko vuoden 1993 sopimukseen liitettyssä toisessa yhteisessä julistuksessa, josta ilmenee, että sopimuspuolet eivät neuvotteluajankohtana olleet tietoisia siitä, että eurooppalaisilla ja unkarilaisilla viineillä on homonyymisiä nimityksiä, oleva tosiseikastokuvaus virheellinen (etenkin kun Tocai-viinejä koskevat italialaiset ja unkarilaiset nimitykset ovat olleet olemassa ja rinnakkain käytössä jo vuosisatojen ajan, kun ne on vuonna 1948 virallisesti tunnustettu Italian ja Unkarin välisellä sopimuksella ja kun ne on huomioitu yhteisön lainsäädännössä) siten, että em. sopimusta, jolla kielletään käyttämästä nimitystä Tocai Italiassa, on valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 48 artiklan perusteella pidettävä mitättömänä?

5. Onko Maailman Kauppajärjestössä (WTO) tehtyä ja heti vuoden 1993 sopimuksen tekemisen jälkeen 1.1.1996 voimaantullutta Trips-sopimusta, joka koskee kaupankäyntiin liittyviä immateriaalioikeudellisia näkökohtia (EYVL L 336, 21.11.1994), valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 59 artiklan valossa tulkittava siten, että sen viinien homonymisiä nimityksiä koskevia määräyksiä sovelletaan vuoden 1993 sopimuksen määräysten sijasta, jos nämäsopimukset ovat keskenään ristiriidassa, kun otetaan huomioon näiden kahden sopimuksen sopimuspuolten henkilöllisyys?
6. Onko WTO:n perustamissopimuksen, johon 1.1.1996 voimaantullut Trips-sopimus sisältyy, liitteessä C olevassa III luvussa olevia 22-24 artiklaa tulkittava siten, että kun Trips-sopimuksen osapuolina olevissa kahdessa eri valtiossa tuotettujen kahden viinin nimitys on sama (homonymyisiä ovat kaksi maantieteellistä nimitystä, joita käytetään molemmissa sopimusvaltioissa, ja kyse on sopimusvaltion maantieteellisestä nimityksestä, joka on sama kuin toisessa sopimusvaltiossa perinteisesti viljellyn rypälelajikkeen nimitys), molempia nimityksiä voidaan edelleen vastaisuudessa käyttää, koska tuottajat ovat niitä aiemminkin käyttäneet joko vilpittömässä mielessä tai ainakin 10 vuoden ajan ennen 15.4.1994 (24 artiklan 4 kohta) ja molemmat nimitykset ilmaisevat selvästi sen maan, alueen tai vyöhykkeen, jolta viini on peräisin, ja kun kuluttajansuoja on näin varmistettu?

Arbeitsgericht Düsseldorfin 5.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gül Demir vastaan Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG

(Asia C-233/04)

(2004/C 201/20)

Arbeitsgericht Düsseldorf on pyytänyt 5.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Gül Demir vastaan Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG seuraaviin kysymyksiin:

1. Kun tutkitaan yleisesti, onko tapauksessa, jossa toimeksianto on annettu uudelle toimeksisaajalle, tapahtunut liikkeen luovutus direktiivin 2001/23/EY⁽¹⁾ 1 artiklan mukaisesti — ottamatta huomioon omistussuhteita koskevaa kysymystä —, onko se, että uudella toimeksisaajalla on oikeus käyttää tuotantovälineitä omiin taloudellisiin tarkoituksiinsa edellytyksenä sen toteamiselle, että yrityksen tuotantovälineet ovat siirtyneet alkuperäiseltä toimeksisaajalta uudelle toimeksisaajalle? Onko yrityksen tuotantovälineiden siirtymisen edellytyksenä näin ollen se, että toimeksisaajalle on annettu valtuudet päättää tavasta, jolla tuotantovälineitä voidaan käyttää tämän omiin taloudellisiin tarkoituksiin? Onko näin ollen tehtävä ero sen välillä, suorittaako toimeksisaaja palvelun toimeksiantajan tuotantovälineiden luona vai tuotantovälineiden avulla?
2. Mikäli yhteisöjen tuomioistuin vastaa ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen myöntävästi,
 - a) muuttuuko tuotantovälineiden käytön luokittelu omiin taloudellisiin tarkoituksiin tapahtuvaksi käytöksi siinä tapauksessa, että toimeksiantaja on antanut toimeksisaajalle ainoastaan mahdollisuuden käyttää tuotantovälineitä ja että toimeksiantaja vastaa niiden huollosta ja siihen liittyvistä kustannuksista?
 - b) onko kyse käytöstä toimeksisaajan omiin taloudellisiin tarkoituksiin, kun toimeksisaaja käyttää lentokentillä tehtävissä matkustajien turvatarkastuksissa toimeksiantajan tätä varten käyttöön asettamia turvaportteja, käsimetallinilmaisimia ja läpivalaisulaitteita?

⁽¹⁾ EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.

Euroopan yhteisöjen komission 4.6.2004 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-235/04)

(2004/C 201/21)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat D. M. van Beek ja G. Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (1) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole osoittanut lintujen erityissuojelualueiksi lukumäärältään ja kooltaan riittävän suuria alueita kaikkien direktiivin liitteessä I mainittujen lajien suojelemiseksi
2. velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille erityinen velvollisuus osoittaa alueita "lintujen erityissuojelualueiksi" tämän direktiivin liitteessä I mainittujen lajien ja muiden säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien tehokasta suojelua varten, jotta varmistetaan niiden eloonjääminen ja lisääntyminen niiden levinneisyysalueella. Tähän velvollisuuteen liittyvä vähimmäisvaatimus koskee kaikkia näiden lajien suojelua varten lukumäärältään ja kooltaan sopivimpia alueita, ottaen huomioon niiden suojelun tarpeet. Lintujen erityissuojelualueiden riittävä lukumäärä määritellään asetetun tavoitteen mukaan.

Jäsenvaltioilla on harkintavaltaa niiden alueiden määrittämisessä, jotka parhaiten vastaavat direktiivin 4 artiklassa lueteltuja edellytyksiä, mutta niiden on perustettava arviointinsa yksinomaan lintutieteellisille arviointiperusteille. Espanjan tapauksessa Sociedad Española de Ornitología (Espanjan lintutieteellinen yhdistys) vuonna 1998 tärkeistä lintualueista (important bird areas, IBA) suorittama selvitys (SEO/Birdlife 98 -selvitys) lienee kaikista saatavilla olevista selvityksistä parhaiten dokumentoitu ja täsmällisin suojelua ja erityisesti tärkeiden lajien eloonjäämistä ja lisääntymistä varten sopivimpien alueiden osoittamista varten. Tämä selvitys perustuu tasautetuille lintutieteellisille arviointiperusteille, joiden avulla voidaan osoittaa, mitkä ovat kaikkien liitteessä I lueteltujen lajien ja muiden muuttavien lajien suojelua varten soveltuvimmat alueet, ja siinä osoitetaan ensisijaiset lintujen suojelualueet Espanjassa.

Kun vertaillaan SEO/Birdlife 98 -selvityksen tietoja Espanjan kuningaskunnan osoittamien lintujen erityissuojelualueiden kanssa, siltä osin kuin on kyse niin koko maan alueesta kuin itsehallintoalueita koskevasta yksityiskohtaisemmasta arviosta, voidaan päätellä, että lintujen erityissuojelualueiksi osoitettujen alueiden lukumäärä ja koko ovat alhaisemmat kuin lukumäärä ja koko, jotka mainitussa tieteellisessä tutkimuksessa todetaan kaikkein asianmukaisimmiksi, jotta direktiivin 4 artiklan soveltamisalaan kuuluvia lintulajeja suojeltaisiin asianmukaisella tavalla.

(1) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Tribunale di Cagliariin 14.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Enirisorse S.p.A. vastaan Sotacarbo S.p.A.

(Asia C-237/04)

(2004/C 201/22)

Tribunale di Cagliari on pyytänyt 14.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Enirisorse S.p.A. vastaan Sotacarbo S.p.A. seuraaviin kysymyksiin:

- a) Myönnetäänkö lain 240/2002 33 §:llä perustamissopimuksen 87 artiklan vastainen valtioneuvoston SOTACARBO S.p.A:n hyväksi, sekä onko se myönnetty lainvastaisesti, koska sitä ei ole annettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti tiedoksi?
- b) Onko edellä mainittu säännös ristiriidassa perustamissopimuksen sijoittautumisvapautta ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevien 43, 44, 48 ja 49 artiklan sekä niitä seuraavien artiklojen kanssa?

Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-250/04)

(2004/C 201/23)

Euroopan yhteisöjen komissio on 14.6.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Georgios Zavos ja Michael Shotter, oikeudellinen yksikkö.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle

— velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 24.7.2003.

(¹) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7

Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-251/04)

(2004/C 201/24)

Euroopan yhteisöjen komissio on 14.6.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Georgios Zavos ja Knut Simonsson, oikeudellinen yksikkö.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 (¹) 1 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut ainoastaan Kreikan lipun alla purjehtivien alusten tarjota hinausapua avomerellä
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kreikan voimassa oleva lainsäädäntö on asetuksen (ETY) N:o 3577/92 1 artiklan vastaista.

(¹) EYVL L 364, 12.12.1992, s. 7

Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-252/04)

(2004/C 201/25)

Euroopan yhteisöjen komissio on 14.6.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Georgios Zavos ja Michael Shotter, oikeudellinen yksikkö.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 24.7.2003.

(¹) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51

Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-253/04)

(2004/C 201/26)

Euroopan yhteisöjen komissio on 14.6.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Georgios Zavos ja Michael Shotter, oikeudellinen yksikkö.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 24.7.2003.

(¹) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33

Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-254/04)

(2004/C 201/27)

Euroopan yhteisöjen komissio on 14.6.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Georgios Zavvos ja Michael Shotter, oikeudellinen yksikkö.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 24.7.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21

Cour du travail de Liège 7.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Office national de l'emploi vastaan Ioannis Ioannidis

(Asia C-258/04)

(2004/C 201/28)

Cour du travail de Liège on pyytänyt 7.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Office national de l'emploi vastaan the Ioannis Ioannidis seuraavaan kysymykseen:

Onko yhteisön oikeuden (erityisesti EY:n perustamissopimuksen 12, 17 ja 18 artiklan) vastaista, että jäsenvaltion lainsäädännössä (kuten Belgiassa työttömyyttä koskevasta sääntelystä 25.11.1991 tehdystä kuninkaan päätöksessä), jossa myönnetään pääsääntöisesti alle 30-vuotiaille työnhakijoille työmarkkinatukea heidän suorittamiensa keskiasteen opintojen perusteella, säädetään niiden hakijoiden osalta, jotka ovat toisen

jäsenvaltioiden kansalaisia, samoin ehdoin kuin omien kansalaisten osalta, edellytyksestä, jonka mukaan tukea myönnetään vain, jos vaaditut opinnot on suoritettu jonkin kolmesta kieliyhteisöstä ylläpitämässä, rahoittamassa tai hyväksymässä oppilaitoksessa (siten kuin siitä säädetään edellä mainitun kuninkaan päätöksen 36 §:n 1 momentin 1 kohdan 2 alakohdan a alakohdassa), siten, että työmarkkinatuki evätään nuorelta työnhakijalta, joka, vaikka hän ei ole siirtotyöläisen perheenjäsen, on kuitenkin sellaisen jäsenvaltion kansalainen, jossa hän ennen unionin alueella liikkumistaan oli suorittanut sellaiset keskiasteen opinnot, joiden vastaavuuden sen jäsenvaltion viranomaiset, jossa työmarkkinatukea haetaan, ovat tunnustaneet?

Euroopan yhteisöjen komission 23.6.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-262/04)

(2004/C 201/29)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamiehet Walter Mölls ja Karolina Mojzesowicz, prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission direktiivin 2002/77/EY⁽¹⁾ 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toimittanut komissiolle tietoja, joiden perusteella komissio voi vahvistaa, että direktiivin säännöksiä on noudatettu,
- velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perusteet:

Komission direktiivin 2002/77/EY 9 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään 24.7.2003 tiedot, joiden perusteella komissio voi vahvistaa, että direktiivin säännöksiä on noudatettu. Määräaika on kulunut loppuun, eikä Saksan liittotasavalta ole toimittanut komissiolle 9 artiklassa vaadittuja tietoja.

⁽¹⁾ EYVL L 249, s. 21.

Euroopan yhteisöjen komission 24.6.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-263/04)

(2004/C 201/30)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat E. Gippini Fournier ja K. Mojzesowicz, prossiiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. toteaa, että Ranskan hallitus ei ole noudattanut direktiivin 2002/77/EY⁽¹⁾ 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toimittanut komissiolle tarpeellisia tietoja, joiden perusteella komissio olisi voinut vahvistaa, että kyseisen direktiivin säännöksiä on noudatettu;
2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2002/77/EY 9 artiklassa jäsenvaltiot velvoitetaan toimittamaan komissiolle viimeistään 24.7.2003 tiedot, joiden perusteella komissio voi vahvistaa, että kyseisen direktiivin säännöksiä on noudatettu.

⁽¹⁾ Kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla 16 päivänä syyskuuta 2002 annettu komission direktiivi 2002/77/EY (EYVL L 249, s. 21).

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etiennen 5.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa S.A.S. Bricorama France vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC

(Asia C-276/04)

(2004/C 201/31)

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne, on pyytänyt 5.4.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut

yhteisöjen tuomioistuimeen 29.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa S.A.S. Brocorama France vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC, seuraavan kysymyksen:

”Onko EY:n perustamissopimuksen 87 artiklaa tulkittava siten, että julkiset tuet, joita Ranska maksaa C.P.D.C:n (Comité Professionnel de la Distribution des Carburants) (Polttoaineen jakelualan ammattineuvosto), F.I.S.A.C:n (Fonds d'Intervention pour la Sauvegarde de l'Artisanat et du Commerce) (Käsityöläisten ja elinkeinonharjoittajien toiminnan tukirahasto) ja käsityöläisille ja elinkeinonharjoittajille toiminnan lopettamisen yhteydessä maksettavan avustuksen puitteissa sekä osallistumalla teollista tai kaupallista toimintaa tai käsityöläisammattajeja harjoittavien itsenäisten ammatinharjoittajien vanhuuseläkejärjestelmän vuosimaksuihin, muodostavat valtioneuvostojen tukiohjelmia?”

Asian C-258/03 poistaminen rekisteristä⁽¹⁾

(2004/C 201/32)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-258/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 213, 6.9.2003.

Asian C-382/03 poistaminen rekisteristä⁽¹⁾

(2004/C 201/33)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 11.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-382/03 (Supreme Court, Dublinin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ryanair Ltd vastaan Aer Rianta cpt.

⁽¹⁾ EUVL C 275, 15.11.2003.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

TUOMAREIDEN JAKAMINEN JAOSTOIHIN

(2004/C 201/34)

Tuomari Trstenjakin virkaanastumisen johdosta Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 8.7.2004 pitämässään täysistunnossa muuttaa 13.5.2004 pidetyssä täysistunnossa tehtyä päätöstä tuomareiden jakamisesta jaostoihin seuraavasti:

Ajanjaksoksi 8.7.2004—31.8.2004

ensimmäinen jaosto 3 tuomarin kokoonpanossa:

Presidentti Vesterdorf, tuomarit Mengozzi, Martins Ribeiro, Labucka ja Trstenjak;

laajennettu ensimmäinen jaosto 5 tuomarin kokoonpanossa:

Presidentti Vesterdorf, tuomarit Mengozzi, Martins Ribeiro, Labucka ja Trstenjak

Niissä asioissa, joissa kirjallinen käsittely on päättynyt ja suullisen käsittelyn istunto on pidetty tai sen päivä vahvistettu ennen 8.7.2004, ensimmäinen jaosto 3 tuomarin kokoonpanossa ja laajennettu ensimmäinen jaosto 5 tuomarin kokoonpanossa suorittavat suullisen käsittelyn, asian ratkaisemisen ja tuomion julistamisen entisessä kokoonpanossaan

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

25 päivänä toukokuuta 2004

asiassa T-69/03, W. vastaan Euroopan parlamentti ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Uudelleenasettautumiskorvaus — Asuinpaikan käsite — Näyttö)

(2004/C 201/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-69/03, W., Euroopan parlamentin entinen virkamies, kotipaikka Folkestone (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan asianajaja P. Goergen, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään J. De Wachter ja L. Knudsen), jossa kantaja vaatii, että

⁽¹⁾ EUVL C 101, 26.4.2003.

yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa Euroopan parlamentin 3.6.2002 tekemän päätöksen, jolla kantajalle ei myönnetty uudelleenasettautumiskorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, toimien yhden tuomarin kokoonpanossa: J. D. Cooke; kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 25.5.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään

2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Asklepios Kliniken GmbH:n 13.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-167/04)

(2004/C 201/36)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asklepios Kliniken GmbH, kotipaikka Königstein-Falkstein (Saksa), on nostanut 13.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja K. Füller.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että komissio on rikkonut EY 88 artiklan sekä asetuksen N:o 659/1999 10 artiklan 1 kohdan ja 13 artiklan 1 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan, kun se ei ole tehnyt kantajan 20.1.2003 päiväystä valituksesta asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 2, 3 tai 4 kohdan mukaista päätöstä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on sairaalatoimintaan erikoistunut yksityisoikeudellinen yhtiö, joka on kokonaan yksityisomistuksessa. Se on yrittänyt tammikuusta 2003 lähtien saada asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 2, 3 tai 4 kohdan mukaisen päätöksen sitä koskevasta väitteestä, että Saksan liittotasavallan julkisten sairaaloiden hyväksi on olemassa tukikäytäntö.

Kantaja väittää, että yksityisten sairaaloiden on rahoitettava toimintansa toimivaltaisten sairaskassojen ja keskusliittojen välillä tehtyjen rahoitussopimusten perusteella niille myönnettyillä vastikkeilla ja kulloisessakin liittovaltiossa mahdollisesti olemassa olevan sairaaloiden rahoitussuunnitelman perusteella myönnettyillä sairaaloille tarkoitetuilla suorilla avustuksilla. Julkiset sairaalat voivat sitä vastoin lisäksi odottaa, että niille usein aiheutuvat tappiot katetaan säännönmukaisesti julkisista varoista. Kantajan mielestä tällaiset suoritukset ovat EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tukia, joista on ensinnäkin EY 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettava ja jotka toiseksi ovat yhteismarkkinoiden kanssa yhteensoveltumattomia.

Kantaja väittää lisäksi, että kanne on perusteltu, koska komissio ei ole toiminut huolimatta siitä, että sillä vaatimuksen esittämisaikaan oli velvollisuus toimia.

easyJet Airline Company Limitedin 14.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-177/04)

(2004/C 201/37)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

easyJet Airline Company Limited, kotipaikka Luton (Yhdistynyt kuningaskunta), on nostanut 14.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat solicitor J. Cook, solicitor S. Dolan ja solicitor J. Parker.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 11 päivänä helmikuuta 2004 asiassa COMP/M.3280 (Air France/KLM) tehdyn komission päätöksen, jonka mukaan keskittymä julistetaan tietyin edellytyksin yhteismarkkinoille soveltuvaksi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 6 artiklan 2 kohdan perusteella
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio päätteli riitautetussa päätöksessään, että lentoyhtiöiden Air France ja KLM fuusioista olisi seurauksena määrävän aseman syntyminen tai vahvistuminen yhteensä 14:llä kaupunkien välisellä reitillä. Komissio kuitenkin julisti keskittymän yhteismarkkinoille soveltuvaksi, edellyttäen että fuusion osapuolet noudattavat antamia sitoumuksia.

Kantaja, joka itse on lentoyhtiö, vaatii kyseisen päätöksen kumoamista ja vetoaa komission tekemiin useisiin ilmeisiin arviointivirheisiin. Kantaja väittää ennen kaikkea, että komissio jätti asianmukaisesti tarkastelematta seuraavat seikat:

- fuusioituneen yhtiökokonaisuuden määrävän aseman voimistuminen reiteillä, joilla Air Francella ja KLM:llä ei ollut päällekkäisyyksiä
- syntyikö fuusion johdosta tai vahvistuiko määrävä asema lentokenttäpalvelujen ostamista koskevien markkinoiden osalta
- fuusion vaikutukset mahdolliseen kilpailuun.

Kantaja väittää myös, että komissio ei esittänyt riittäviä perusteita sen päätelmänsä tueksi, jonka mukaan Charles de Gaulle ja Orlyn lentokentät Pariisissa voivat korvata toisensa. Kantaja katsoo lopuksi, että fuusion osapuolten antamat sitoumukset ovat ilmeisen riittämättömät tehokkaan kilpailurakenteen palauttamiseksi markkinoille, joiden osalta epäily määrävästä markkina-asemasta nousi esiin, ja että komissio teki arviointivirheen hyväksyessään nämä sitoumukset.

⁽¹⁾ EYVL 1990 L 257, s. 13.

MPS Group Inc:n 17.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-178/04)

(2004/C 201/38)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

MPS Group Inc., kotipaikka Jacksonville, Florida, Yhdysvallat, on nostanut 17.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat K. O'Rourke ja P. Kavanagh.

Modis-Distribuição Centralizada SA osallistui myös asian käsittelyyn valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa neljännen valituslautakunnan 4.2.2004 tekemän päätöksen siltä osin, kun siinä hyväksyttiin väite numero B000170599 seuraavien luokkaan 35 kuuluvien palvelujen osalta: "Työnvoimatoimistopalvelut, henkilöstöhankinnan konsulttipalvelut; palkanlaskentapalvelut; ajanmittauspalvelut; tilapäisen ja vakinaisen henkilöstön tarjoaminen";
- toissijaisesti kumoaa päätöksen siltä osin, kuin se kattaa seuraavat luokkaan 35 kuuluvat palvelut: "Työnvälitystoimistopalvelut, työhönottokonsultointipalvelut, väliaikaisen ja pysyvän henkilökunnan tarjoaminen".

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	MPS Group Inc.
Haettu yhteisön tavaramerkki:	Luokkaan 35 (työvoimatoimisto-palvelut, henkilöstöhankinnan konsulttipalvelut, palkanlaskenta-palvelut, – –), 41 (valmennus-palvelut) ja 42 (psykometrinen testaus) kuuluvia palveluita varten tehty yhteisön tavaramerkkiha-kemus nro 778795 "MODIS"
Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Modis-Distribuição Centralizada SA
Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedot-tu:	Portugalilainen luokkaan 35 (mai-nonta, liikkeenjohto, liikehallinto) kuuluvia palveluita varten rekis-teröity tavaramerkki "MODIS"
Väiteosaston ratkaisu:	Luokkia 35 ja 41 varten tehdyn yhteisön tavaramerkkihakemuksen hylkääminen ja hakemuksen hyväksyminen luokkaa 42 varten.
Valituslautakunnan ratkaisu:	Väiteosaston päätöksen hylkää-minen siltä osin kuin siinä hy-väksyttiin väite luokkaan 41 kuuluvien palvelujen osalta, asian palauttaminen tutkijan edelleen päätettäväksi ja valituksen hylkää-minen muilta osin.
Kanneperusteet:	Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b ala-kohdan rikkominen päättämällä, että kyseiset palvelut olivat saman-kaltaisia.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1)

Siegfried Krahl 17.5.2004 Euroopan yhteisöjen komi-siota vastaan nostama kanne**(Asia T-179/04)**

(2004/C 201/39)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Siegfried Krahl, kotipaikka Zagreb (Kroatia), on 17.5.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi,

Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, prosessi-osoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen vaatia palautettaviksi päivä-rahat, jotka kantajalle maksettiin siltä ajalta, jonka hänellä oli käytössään tilapäisasunto
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on komission virkamies, alkoi hoitaa toimeaan komission Zagrebin edustustossa 2.2.2002 ja asui 19.9.2002 saakka asunnossa, jonka komissio oli antanut hänen käyt-töönsä. Riidanalaisella päätöksellä komissio päätti vaatia palau-tettaviksi päivärahat, jotka kantajalle oli maksettu edellä maini-tulta ajalta, sillä perusteella, että kantajalla ei ollut oikeutta saada kyseisiä päivärahoja, koska hän asui asunnossa, jonka komissio oli antanut hänen käyttöönsä.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 10 artiklan rikkomiseen. Hän väittää, että komissio antoi kyseisen asunnon hänen käyttöönsä vain tilapäisesti ja kestoltaan epävarmaksi ajaksi, mikä hänen mukaansa ei estä päivärahojen saamista. Kantaja vetoaa lisäksi luottamuksen-suojan periaatteen loukkaamiseen väittäen, että komissio antoi hänelle täsmälliset takeet päivärahojen maksamisesta siltä ajalta, kun hän asuu kyseisessä asunnossa.

Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa 25.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne**(Asia T-186/04)**

(2004/C 201/40)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa -niminen yhtiö, kotipaikka Spa (Belgia) on nostanut 25.5.2004 Euroopan yhtei-söjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisä-markkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajina ovat avocat Laurent de Brouwer, avocat Emmanuel Cornu, avocat Eric De Gryse ja avocat Donatienne Moreau.

Valituslautakunnassa käytyyn menettelyyn osallistui myös Spaform Limited.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa neljännen valituslautakunnan 25.2.2004 asiassa R 0827/2002-4 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan valitus väiteosaston päätöksestä, jolla oli puolestaan hylätty kantajan tekemä väite sitä vastaan, että sanamerkki SPAFORM rekisteröitäisiin luokkiin 7, 9 ja 11 kuuluvia tavaroita varten.
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija: Spaform Limited.

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki SPAFORM (hakemusnumero 609 776), jota on haettu luokkiin 7 (pumput ym.), 9 (paineen mittausslaitteet ja -välineet) ja 11 (porealtaat) kuuluvia tavaroita varten.

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavaramerkki tai merkki, johon väittemenettelyssä on vedottu: Kansallinen tavaramerkki SPA luokkaan 32 kuuluvia tavaroita varten (kivennäisvedet ym.).

Väiteosaston päätös: Väite on hylätty.

Valituslautakunnan päätös: Valitus on hylätty.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 2868/95 ⁽¹⁾ 18 säännön 1 kohdan virheellinen soveltaminen. Väiteosasto katsoi tämän säännön nojalla, että niiden tietojen perusteella, jotka virastolla oli käytössään väiteajan päättyessä, ei ollut mahdollista tunnistaa aikaisempaa tavaramerkkiä, johon oli vedottu. Kantaja riitauttaa tämän johtopäätöksen.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, 15.12.1995, s. 1—32).

DJ (*) 19.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-187/04)

(2004/C 201/41)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

DJ (*) on 19.5.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen

komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Carlos Mourato.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa muutoksenhakuviranomaisena toimineen arvioitsijan 22.7.2003 tekemän päätöksen, joka koskee kertomusta kantajan urakehityksestä ajalta 1.7.2001—31.12.2002

— kumoaa nimittävän viranomaisen 20.2.2004 tekemän implisiittisen päätöksen, jolla kantajan vaatimus hylättiin

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä asian käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kulut, erityisesti prosessiosoitteesta aiheutuneet kulut, matka- ja oleskelukulut sekä asianajajan palkkiot ja kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi ensinnäkin siihen, että useita arviointimenettelyä koskevia sääntöjä ja useita henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanosäännöksiä on rikottu, eli kantaja vetoaa siihen, että

— toisen virkamiehen olisi pitänyt toimia kantajan arvioitsijana, sillä kantajan esimiehenä oli juuri kyseinen virkamies eikä se arvioitsija, joka mainitaan riidanalaisessa kertomuksessa

— kantajan aikaisempia esimiehiä ei kuultu

— toinen vuoropuhelu järjestettiin myöhässä ja muutoksenhakuviranomaisena toiminut arvioitsija antoi lausuntonsa myöhässä

— arviointiasioiden pariteettikomitean puheenjohtaja nimitettiin sääntöjenvastaisesti.

Kantaja vetoaa myös sisäisten tarkastajien riippumattomuutta koskevan periaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että yksi arviointiasioiden pariteettikomitean jäsenistä kuului kantajan tarkastamaan pääosastoon ja että kantajan arvioitsijana muutoksenhaussa toimi komission pääsihteeri, joka itsekin saattoi joutua tarkastettavaksi. Kantaja väittää, että tässä tilanteessa kantajan arvioitsijana muutoksenhaussa olisi pitänyt toimia komission hallintouudistuksesta vastannut varapuheenjohtaja. Lopuksi kantaja vetoaa siihen, että arvioitsija loukkasi perusteluvollisuutta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä teki ilmeisiä arviointivirheitä.

(*) Henkilötietojen ja/tai tietosuojan suojaamisen puitteissa poistettu tai korvattu tieto.

Société Freixenet S.A:n 24.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-190/04)

(2004/C 201/42)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Société Freixenet S.A., kotipaikka Sant Sadurní d'Anoia (Espanja), on nostanut 24.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse ja Donatienne Moreau.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 11.2.2004 tekemän päätöksen (asia R 97/2001-4) ja määrää, että yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 32532 julkaistaan asetuksen N:o 40/94 40 artiklan mukaisesti,
- toissijaisesti kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 11.2.2004 tekemän päätöksen (asia R 97/2001-4)
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Kantaja
Haettu tavaramerkki:	Nauhahiotun valkoisen pullon muotoinen kolmiulotteinen merkki (rekisteröintihakemus nro 32532)
Tavarat tai palvelut:	Luokkaan 33 kuuluvat tavarat (kuohuviinit)
Tutkimusosaston päätös:	Hakemus hylätään.
Valituslautakunnan ratkaisu:	Valitus hylätään.
Kanneperusteet:	Asetuksen N:o 40/94 73 artiklan rikkominen siltä osin kuin valituslautakunnan päätös perustuu tiettyihin sellaisiin tosiseikkoihin, joita kantaja ei ole voinut esittää huomautuksissaan, ja kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan rikkominen siltä osin kuin kyseinen merkki on sisäistämiskykyinen.

MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG:n 27.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-191/04)

(2004/C 201/43)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, Düsseldorf (Saksa), on nostanut 27.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on lakimies R. Kaase.

Tesco Stores Limited osallistui myös asian käsittelyyn valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 23.3.2004 asiassa R 486/2003-1 tekemän päätöksen;
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija:	MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG
Haettu tavaramerkki:	Kuviomerkki METRO sellaisia tuotteita varten, jotka eivät ole kiistan kohteena tässä menettelyssä (hakemus n:o 779116)
Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Tesco Stores Limited

- Tavaramerkki- tai merk-
kioikeus, johon väite-
menettelyssä on
vedottu.
- Kansallinen sanamerkki METRO
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat solicitor J. Pearson ja solicitor C. Bright, prosessiosoite Luxemburgissa.
- Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen
- Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisun kumoaminen
- Kanneperusteet: Kantaja väittää, että ajankohta, jolloin väitteen perustana olevan aikaisemman oikeuden täytyy olla voimassa ja jolloin sen voimassaolo täytyy todistaa, tulisi olla ajankohta, jolloin väiteosasto tekee päätöksen tai vaihtoehtoisesti ajankohta, jolloin lisätodisteiden toimittamiselle asetettu määräaika päättyy. Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neuvoston asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾ 74 artiklan ja komission asetuksen N:o 2868/95 ⁽²⁾ sääntöjen 16 ja 20 mukaisten menettelysääntöjen rikkomiseen. Kantajan mukaan neuvoston asetuksen 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdasta ei ilmene, että aikaisemman merkin pätevyyttä vaaditaan ainoastaan hetkellä, jolloin väite esitetään.
- toteaa sen, että komissio hyväksyi Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen tekemän muutoksen vuoden 1989 Supply of Beer (Tied Estate) Orderin (S.I 1989 nro 2390) 7 artiklan 2 kohdan a alakohtaan (nk. vierasolutsäännös), olevan EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan (aiempi 30 artikla) vastaista;
- toteaa, että komission ei olisi pitänyt hyväksyä kyseistä muutosta ja että kun komission hyväksyi sen, se itse rikkoi EY:n perustamissopimuksen 28 artiklaa (aiempi 30 artikla);
- kumoaa 18.3.2004 tehdyn komission päätöksen kieltäytyä antamasta kantajalle tiettyjä asiakirjoja;
- velvoittaa komission toimittamaan kaikkien niiden henkilöiden nimet, jotka osallistuivat 11.10.1996 pidettyyn kokoukseen, johon osallistui sisämarkkinapäaosaston virkamiehiä, Yhdistyneen kuningaskunnan kauppa- ja teollisuusministeriön virkamiehiä sekä Confédération des Brasseurs du Marché Commun -järjestön edustajia ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- ⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1)
- ⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1)

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Bavarian Lager Companyn 27.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-194/04)

(2004/C 201/44)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Kantajana oleva yritys perustettiin 28.5.1992 maahantuomaan saksalaisia oluita myytäväksi Yhdistyneen kuningaskunnan pubeissa. Vuonna 1993 kantaja kanteli komissiolle väitetystä EY 28 artiklan (aiempi EY:n perustamissopimuksen 30 artikla) rikkomisesta Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöön sisältyvän nk. vierasolutsäännöksen osalta. Tämän säännöksen nojalla panimoiden on sallittava pubien, jotka ovat yksinostosopimuksilla siihen sidottuja, tarjota toisen panimon ”vierasolutta”. Vierasoluen pitää olla olutta, joka käy tynnyrissä, josta se myydään, mitä oluttyyppiä valmistetaan lähes yksinomaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Kantajan myymä olut sekä useimmat Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella valmistettävät oluet eivät voi kuulua tämän säännöksen soveltamisalaan, ja kantaja piti tätä määrällistä tuonnin rajoitusta vaikutukseltaan vastaavana toimenpiteenä. Komissio ilmoitti 21.4.1997 päivätyssä kirjeessään kantajalle, että vierasolutsäännöksen esitetyn muutoksen vuoksi menettely Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan oli keskeytetty ja se lopetettaisiin heti muutoksen hyväksymisen jälkeen.

Bavarian Lager Company, kotipaikka Clitheroe (Yhdistynyt kuningaskunta) on nostanut 27.5.2004 Euroopan yhteisöjen

Kantaja pyysi asetuksen N:o 1049/2001⁽¹⁾ nojalla 5.12.2003 komissiota antamaan sen tutustua tätä koskevan, komission, Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen ja panimoiden välillä 11.10.1996 pidetyn kokouksen pöytäkirjoihin. Kantaja pyysi komissiota erityisesti ilmoittamaan tiettyjen sellaisten henkilöiden henkilöllisyyden, joiden nimet oli peitetty kantajalle aiemmin paljastetuista pöytäkirjoista. Komissio hylkäsi kantajan pyynnön ja vahvisti tämän kieltäytymisen pääsihteerin kantajalle osoittamalla 18.3.2004 päivätyllä kirjeellä. Kieltäytymisensä tueksi komissio vetosi tarpeeseen suojella kokoukseen osallistuneiden henkilöiden henkilötietoja sekä komission vastaavissa asioissa toteuttamien tutkimusten mahdolliseen vaarantumiseen, jos komissiolle tietoja antavien henkilöiden henkilöllisyydet paljastetaan.

Kantaja vaatii kanteessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan ensinnäkin, ettei komission päätös Yhdistyneen kuningaskuntaa vastaan aloitetun menettelyn keskeyttämisestä ole asianmukainen. Tältä osin kantaja vetoaa EY 28 artiklan ja EY 12 artiklan rikkomiseen.

Komission kieltäytymisestä antaa kantajan tutustua pyynnön kohteina oleviin asiakirjoihin kantaja katsoo, että asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklassa komissio velvoitetaan ilmoittamaan kyseiseen kokoukseen osallistuneet henkilöt ja ettei mikään 4 artiklassa säädetystä poikkeuksista sovellu. Kantaja väittää myös, että 4 artiklan 3 kohdassa säädettyä poikkeusta ei tarvitse ottaa huomioon, koska tietojen paljastaminen on selvästi yleisen edun mukaista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

Madaus Aktiengesellschaftin 27.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-202/04)

(2004/C 201/45)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan nojalla kannekirjelmän kieli: englanti)

Madaus Aktiengesellschaft, kotipaikka Köln (Saksa), on nostanut 27.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja I. Valdelomar Serrano.

Muuna osapuolena valituslautakunnassa oli Optima Health Limited.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että SMHV on tehnyt oikeudellisen virheen antaessaan riidanalaisen päätöksen

— kumoaa riidanalaisen päätöksen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Optima Healthcare Ltd, nimenmuutoksen jälkeen The Optimal Health Ltd.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "ECHINAID" luokkaan 5 (vitamiinit, ravintolisät, yrttivalmisteet, lääke- ja farmaseuttiset valmisteet) kuuluville tavaroille, (yhteisön tavaramerkkihakemus N:o 1666239)

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Madaus AG

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu: Sanamerkin "ECHINACIN" rekisteröinti kansainväliseksi tavaramerkiksi luokkaan 5 (kemialliset farmaseuttiset valmisteet) kuuluville tavaroille

Väiteosaston päätös: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan päätös: Madausin tekemän valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Kantaja väittää, että valituslautakunta teki virheen soveltaessaan käsitteitä merkityksellinen alue ja merkityksellinen kohdeyleisö. Kantaja väittää myös, että etuliite Echina ei ole kuvaileva ja että on olemassa merkkien sekaannusvaara.

Italian tasavallan 4.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-207/04)

(2004/C 201/46)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta on nostanut 4.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on avvocato dello Stato Antonio Cingolo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 25.3.2004 päivätyn kirjeen E2/LP D(2004) 712, joka saapui 26.3.2004 ja jolla aluepolitiikan pääosasto ilmoitti päätöksestä, jonka mukaan tiettyjen ennakkomaksujen maksuun liittyvät määrät (ennakkomaksut, jotka on maksettu tukijärjestelmän yhteydessä hankkeille 1 ja 2) on yksilöitävä selkeästi tulevaisuuden menoilmoituksissa ja niiden on oltava edellä mainitussa komissaari Barnerin kirjeessä mainittujen edellytysten mukaisia, sekä kaikki siihen liittyvät ja sen edellytyksenä olleet toimenpiteet
- toissijaisesti ja tarvittaessa kumoaa 10.3.2004 annetun komission asetuksen (EY) 448/2004, jolla muutetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerrahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta annettua asetusta (EY) 1685/2000
- joka tapauksessa kumoaa kaikkiin näihin liittyvät tai niiden edellytyksenä olleet toimenpiteet
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian tasavalta on riitauttanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa Euroopan yhteisöjen komission 25.3.2004 päivätyn kirjeen E2/LP D(2004) 712, joka liittyy tukijärjestelmän yhteydessä maksettuihin ennakkomaksuihin (POP Ricerca, Sviluppo Tecnologico e Alta Formazione), ja tarvittaessa 10.3.2004 annetun komission asetuksen (EY) 448/2004⁽¹⁾ rakennerrahastoista rahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta.

Kantaja esittää 25.3.2004 päivättyä kirjettä koskevan vaatimuksensa tueksi seuraavaa:

- olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu, koska minkäänlaisia perusteluja ei ole esitetty; kanteen kohteena olevalla ei

ole asianmukaista oikeudellista perustaa eikä vastaajan sisäisen työjärjestyksen mukaista menettelyä ole noudatettu

- komission asetuksen (EY) N:o 438/2001⁽²⁾ 9 artiklaa on rikottu, koska siihen sisältyviä kirjanpitosäännöksiä ei ole noudatettu
- perusasetuksen⁽³⁾ 32 artiklaa ja komission asetusta 448/04 on rikottu, sillä näissä määrätään ennakkomaksujen maksuedellytykseksi vain se, että näytetään toteen, että ”lopullinen edunsaaja”, eli valtio, on maksanut vastaavat määrät niille tahoille, joihin investoinnit viime kädessä kohdistuvat
- asetusta N:o 448/04 on rikottu, sillä yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteita on loukattu ja riidanalainen kirje on ristiriitainen

Asetuksen N:o 448/04 osalta kantaja vetoaa seuraaviin rikkomuksiin:

- menojen tukikelpoisuutta koskevia, perusasetuksessa annettuja sääntöjä on rikottu
- taloudellista valvontaa koskevia sääntöjä on rikottu (niissä ei vaadita komission esittämien kaltaisten toimien suorittamista)
- suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska komissio vaatii sellaisen lisänäytön esittämistä, josta ei ole säädetty ja joka ei ole tarpeen
- taannehtivuuskiellon periaatetta on loukattu, koska asetuksessa 448/04 on säännöksiä, joilla on taannehtiva vaikutus jopa niin, että niillä on vaikutuksia asetuksen antamista edeltävien 44 kuukauden aikana, mitä ei voida hyväksyä kun otetaan huomioon säädösten antamista koskevat yleiset periaatteet.

⁽¹⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerrahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1685/2000 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1145/2003 peruuttamisesta 10.3.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 448/2004 (EYVL L 72, 11.3.2004, s. 66).

⁽²⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerrahastoista myönnettävän tuen hallinto- ja valvontajärjestelmien osalta 2.3.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 438/2001 (EYVL L 63, 3.3.2001, s. 21).

⁽³⁾ Rakennerrahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 27.6.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1).

Espanjan kuningaskunnan 10.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-209/04)

(2004/C 201/47)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 10.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan komissiota vastaan. Kantajan asiamies on valtionasiamies Nuria Díaz Abad, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- toteaa, että komissio ei ole noudattanut asetuksen N:o 2792/1999, sellaisena kuin se on annettuna asetuksella N:o 2369/2002, 7 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan ja on syyllistynyt näin ollen laiminlyöntiin, koska se ei ratkaissut kohtuullisessa määräajassa Espanjan viranomaisten esittämiä lupahakemuksia
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Espanjan viranomaiset hakivat komissiolta useita poikkeuslupia voidakseen myöntää tukia 17 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999, sellaisena kuin se on annettuna 20 päivänä joulukuuta 2002 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2369/2002, ⁽¹⁾ tarkoitetun yhteisyrityksen perustamista varten. Kun kalastusalus siirretään sellaiseen kolmanteen maahan, joiden kanssa ei ole Euroopan yhteisön kanssa tehtyä kalastussopimusta, komission on myönnettävä siihen poikkeus (asetuksen N:o 2792/1999 7 artiklan 2 kohta, sellaisena kuin se on annettuna asetuksella N:o 2369/2002). Kansalliset viranomaiset voivat myöntää näitä tukia vain 31.12.2004 saakka.

Komissiolle esitettiin 16.2.2004 vaatimus, joka koski käsiteltävänä olleiden hakemusten ratkaisemista ja koska kaikkia niistä ei ollut ratkaistu, Espanjan kuningaskunta päätti nostaa kanteen tätä toimielintä vastaan kun lisäksi otetaan huomioon, että Espanjan viranomaiset, jotka ovat riippuvaisia komission poik-

keuslupia koskevasta päätöksestä, ovat jo ylittäneet kansallisessa lainsäädännössä niille myönnettyt määräajat.

⁽¹⁾ Kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2369/2002 (EYVL L 358, 21.12.2002, s. 49).

Andreas Mausolfin 1.6.2004 Europolia vastaan nostama kanne

(Asia T-210/04)

(2004/C 201/48)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Andreas Mausolf on nostanut 1.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Europolia vastaan. Kantajan edustajina ovat M. F. Baltussen ja P. de Casparis.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Europolin 1.3.2004 tekemän päätöksen, jolla on hylätty kantajan tekemä valitus 2.1.2003 tehdystä päätöksestä, sekä kumoaa samalla kyseisen 2.1.2003 tehdyn päätöksen
- velvoittaa Europolin myöntämään kantajalle yhden ylimääräisen palkkatason 1.7.2003 alkaen
- velvoittaa Europolin maksamaan kantajalle kyseiseen palkkatasoon perustuvan kokonaismäärän 48 tunnin kuluessa käsiteltävänä olevassa asiassa annettavan tuomion julistamisesta, lisättynä Alankomaiden oikeuden mukaisine korkoineen
- velvoittaa Europolin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi Europolin henkilöstösääntöjen 29 artiklan rikkomiseen, harkintavallan väärinkäyttöön ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen.

III

(Tiedotteita)

(2004/C 201/49)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti*

EUVL C 190, 24.7.2004

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 179, 10.7.2004

EUVL C 168, 26.6.2004

EUVL C 156, 12.6.2004

EUVL C 146, 29.5.2004

EUVL C 106, 30.4.2004

EUVL C 94, 17.4.2004

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

Espanjan kuningaskunnan 10.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-209/04)

(2004/C 201/48)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 10.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan komissiota vastaan. Kantajan asiamies on valtionasiamies Nuria Díaz Abad, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- toteaa, että komissio ei ole noudattanut asetuksen N:o 2792/1999, sellaisena kuin se on annettuna asetuksella N:o 2369/2002, 7 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan ja on syyllistynyt näin ollen laiminlyöntiin, koska se ei ratkaissut kohtuullisessa määräajassa Espanjan viranomaisten esittämiä lupahakemuksia
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Espanjan viranomaiset hakivat komissiolta useita poikkeuslupia voidakseen myöntää tukia 17 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999, sellaisena kuin se on annettuna 20 päivänä joulukuuta 2002 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2369/2002, ⁽¹⁾ tarkoitetun yhteisyrityksen perustamista varten. Kun kalastusalus siirretään sellaiseen kolmanteen maahan, joiden kanssa ei ole Euroopan yhteisön kanssa tehtyä kalastussopimusta, komission on myönnettävä siihen poikkeus (asetuksen N:o 2792/1999 7 artiklan 2 kohta, sellaisena kuin se on annettuna asetuksella N:o 2369/2002). Kansalliset viranomaiset voivat myöntää näitä tukia vain 31.12.2004 saakka.

Komissiolle esitettiin 16.2.2004 vaatimus, joka koski käsiteltävänä olleiden hakemusten ratkaisemista ja koska kaikkia niistä ei ollut ratkaistu, Espanjan kuningaskunta päätti nostaa kanteen tätä toimielintä vastaan kun lisäksi otetaan huomioon, että Espanjan viranomaiset, jotka ovat riippuvaisia komission poik-

keuslupia koskevasta päätöksestä, ovat jo ylittäneet kansallisessa lainsäädännössä niille myönnettyt määräajat.

⁽¹⁾ Kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2369/2002 (EYVL L 358, 21.12.2002, s. 49).

Andreas Mausolfin 1.6.2004 Europolia vastaan nostama kanne

(Asia T-210/04)

(2004/C 201/49)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Andreas Mausolf on nostanut 1.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Europolia vastaan. Kantajan edustajina ovat M. F. Baltussen ja P. de Casparis.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Europolin 1.3.2004 tekemän päätöksen, jolla on hylätty kantajan tekemä valitus 2.1.2003 tehdystä päätöksestä, sekä kumoaa samalla kyseisen 2.1.2003 tehdyn päätöksen
- velvoittaa Europolin myöntämään kantajalle yhden ylimääräisen palkkatason 1.7.2003 alkaen
- velvoittaa Europolin maksamaan kantajalle kyseiseen palkkatasoon perustuvan kokonaismäärän 48 tunnin kuluessa käsiteltävänä olevassa asiassa annettavan tuomion julistamisesta, lisättynä Alankomaiden oikeuden mukaisine korkoineen
- velvoittaa Europolin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi Europolin henkilöstösääntöjen 29 artiklan rikkomiseen, harkintavallan väärinkäyttöön ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen.

III

(Tiedotteita)

(2004/C 201/50)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti*

EUVL C 190, 24.7.2004

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 179, 10.7.2004

EUVL C 168, 26.6.2004

EUVL C 156, 12.6.2004

EUVL C 146, 29.5.2004

EUVL C 106, 30.4.2004

EUVL C 94, 17.4.2004

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
